

Gecenin ığlığı

– Mikail Dede · 20 Mayıs 2020

Bak bu gecede
sensizlięin
en derin seferlerinden sessiz
yenik döndüm

Kadehimdeki řarabın rengindeki
mehtabın şavkında yitik saatlerimde

Zeytin rengi gözlerin karanlığın zifiri sevişmesine şehvet sunarken
çarmıha gerilmiş bir dervişin elbisesindeki yamalar gibiyim

Gümüşe çalan martların şarkısında
seni unutmak için fahiřelerin virane bedenleri nefesimi bekliyor

Bu cinnet isyan dolu gecemde
řu köhne şehrin tüm kiri pası gözlerine renk olmuş
artık uzak dur cinnet saatlerimden
uzak dur aklımdan nefretin dokunulmaz alacasında

Uzak dur! karanlığın kör perdesinde
Uzak dur!
isyanımın haykırışları bir kurşun yarası gibi sımsıkı sarılıyor yüreğime

Sakın aklıma düşme
bu fırtına bu tufan bu isyan seni yakar neron çılgınlığı gibi
öylesine cüretkar öylesine soysuz
gidiřin gibi

Sakın kışkırtma bu gecemi
deniz kıyılarına çarpan çığlığın geceyi uyandıran sesi gibi

Sakın bu gece
aklıma düşme puslu bir kabusun koynunda çırpınan soysuz hayallerin gibi...